

i all sin enkelhet

det räcker inte. inte med det som varit eller med det som möjligtvis kunde tänkas komma. någonstans där i luddig framtid. ur alla de önskningar som lagts på bordet. våra goda viljor. den rena och klara kärlek som tilläts fylla de tomrum vi båda bar på. det räcker inte längre. jag sitter här med slitna fragment ur ett livspussel som inte på långa vägar lagts klart. inte ännu. och jag inser återigen att det finns så många bitar som fortfarande saknas. även om de betydande delarna, de som visar riktning och ger en aning om innehåll är funna och sparade. så räcker det inte. allt som sagts och menats är inte tillräckligt. hur mycket vi än önskar det. för jag behöver det rationella. det som i allt det ljusblå och skimrande ändå är handfast och framförallt tryggt. som tillit och tillförsikt. jag visste inte innan att det var det som saknades. men jag har med facit i hand insett att jag behöver det. för att kunna orka och fungera. främst som människa. men också som kvinna. och det är inte för mycket begärt. eller hur.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattviol med Poeter.se id #15046 innehar upphovsrätten